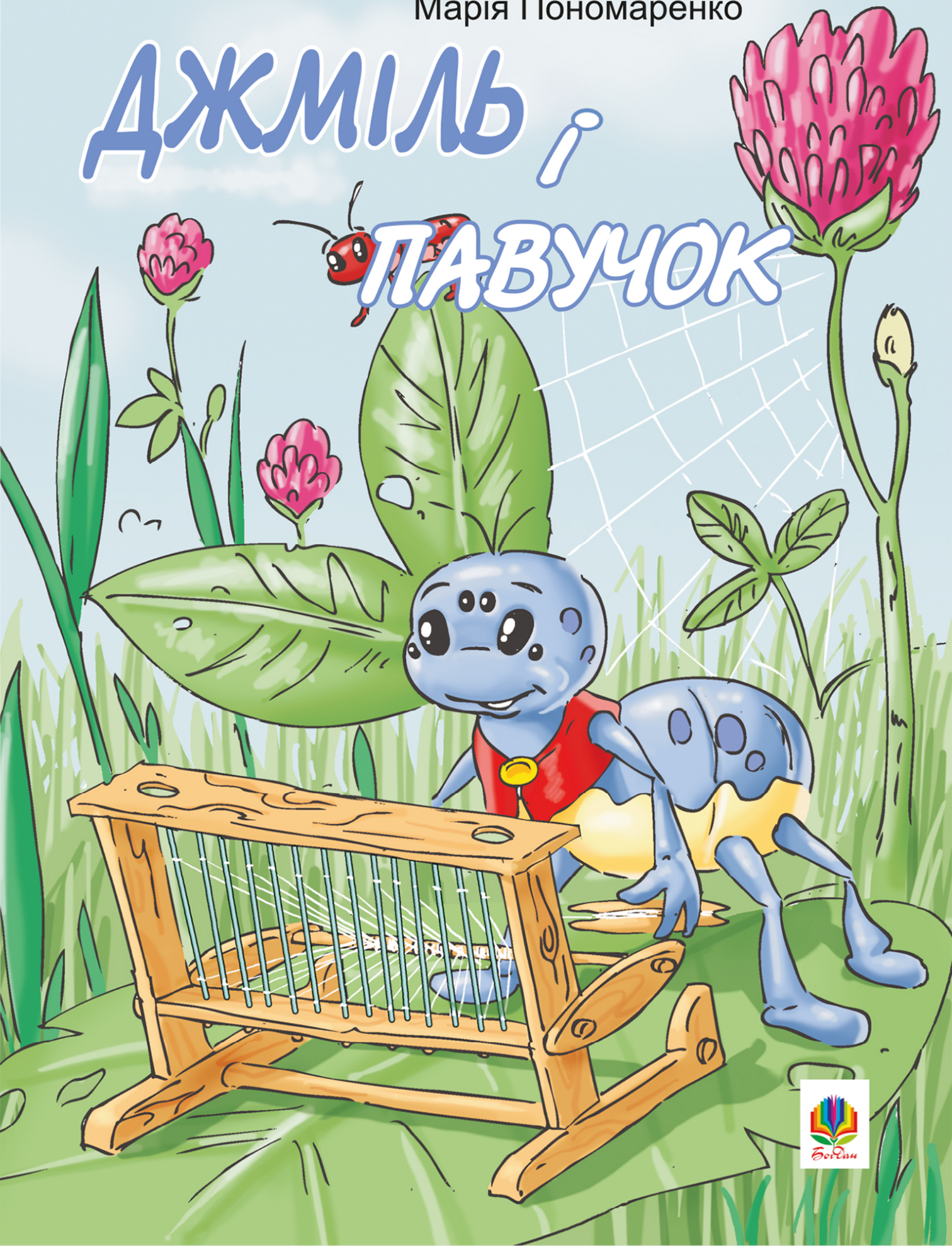

Марія Пономаренко

ДЖМІЛЬ і ПАВУЧОК

ЗИМОВА КАЗКА

Вже й осінь пішла спочивати, а зими чомусь досі не було. Принишклий ліс лише дрімав, бо не міг заснути без теплої снігової ковдри. Нелегко було й звірятам. Ніяк не міг зігрітися у своєму ліжечку їжачок Голочка, мерзлякувато тулилося до теплого маминого боку ведмежа Ласунчик, та найгірше велося зайчикам Вуханчику й Стрибайчику. Вони саме поскидали свої сіренькі кожушки та одяглися у сніжно-білі. А як вийдеш у білому серед брудного сірого лісу? Це ж здалеку вовк побачить!

Зажурилися зайченята: так хочеться їсти, та й лапки не завадило б розім'яти. А тут ще тітка Сойка сіла на найвищу сосну і закричала:

— Біда! Біда! У нашої Зимоньки-Зими нещастя! Злий Північний Вітер украв лантух зі снігом! Ой, біда! Біда!

— Он воно що! — сказав Вуханчик братикові Стрибайчику. — Треба щось робити...

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте,
будь ласка, повну версію книги.